

עפ"ת 42818/12/20 - מוחמד עבידאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 42818-12-20 מוחמד עבידאת נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 61211711561

מספר בקשה: 1

לפני מבקש	כבוד השופט מרדכי כדורי
נגד משיבה	מוחמד עבידאת
	ע"י ב"כ עו"ד כמאל זחאיקה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד הילי ברגמן
	מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' נחשון) מיום 13/12/2020 בתיק תת"ע 8523-09-19.

1. לבית המשפט קמא הוגש כתב אישום שייחס למבקש עבירה של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18/9/2019 נהג המבקש באופנוע למרות שלא היה מורשה לכך.

2. כמפורט בהכרעת הדין מיום 13/12/2020, לא היתה מחלוקת בין הצדדים שהמבקש עבר בהצלחה מבחן נהיגה מעשי לנהיגה באופנוע קודם לאירוע, ביום 27/8/2019. ברם, רשות הרישוי הפיקה את רישיון הנהיגה של המבקש רק לאחר האירוע, ביום 22/9/2019. מחלוקת הצדדים נגעה לשאלת בעלותו של המבקש ברישיון נהיגה בתקופת הביניים שבין המבחן המעשי לבין הפקת רישיון הנהיגה הפיזי. המשיבה טענה, כי רשות לנהיגה ניתנת רק לנהג המחזיק ברישיון נהיגה בפועל ממש. לעומתה טען המבקש, כי לאחר שהוא עבר מבחן נהיגה מעשי, שילם את האגרה ונאמר לו על ידי משרד הרישוי שבשל קיומה של תקלה במערכת הפקת רישיון הנהיגה שלו מתעכבת, אך הוא רשאי לנהוג, הוא היה רשאי לעשות כן.

3. בהכרעת דינו אימץ בית המשפט קמא את עמדת המשיבה. נקבע, כי רק אדם המחזיק ברישיון נהיגה באופן פיזי יראה כבעל רישיון נהיגה תקף. בעקבות הרשעת המבקש הוטלו עליו קנס בסך 700 ₪, פסילת רישיון בפועל למשך 14 יום ופסילה על תנאי.

4. בערעור שהגיש תוקף המבקש את מסקנת בית המשפט קמא. לטענתו: רישיון נהיגה פיזי אינו אלא "דבר טכני בלבד" כלשונו; הוצגה על ידו אסמכתא לכך שהוא החזיק רישיון נהיגה בתוקף; ועומדת לו טענת הגנה מן הצדק, לאחר שבמקרה אחר המשיבה חזרה מאישום בנסיבות דומות.
5. בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין נטען: כי סיכויי הערעור גבוהים; כי האינטרס האישי של המבקש גובר על האינטרס הציבורי של ביצוע מידי של פסק דין; שלא נמנע ממנו לנהוג מאז האירוע; ושמועד הדיון בערעור נקבע לחודש אפריל.
6. כפי שיפורט להלן, בחינת השיקולים הרלבנטיים לצורך דיון בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן בעניינו של המבקש, מבאים לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. מבלי שהיה בכך כדי לקבוע מסמרות, אלא באופן לכאורי בלבד ועל בסיס הנתונים כפי שהם עולים בשלב זה, לא ניתן לומר כי סיכויי הערעור גבוהים במיוחד.
- אין זה ברור מאליו שטענתו העיקרית של המערער, לפיה הוא היה רשאי לנהוג על אף שלא נמסר לו רישיון נהיגה פיזי, מתיישבת עם הוראות הדין. כך, על פי הוראת תקנה 174א(א) בתקנות התעבורה, רישיון נהיגה אינו בר תוקף, אלא אם הונפק יחד עם צילום בעלו. על פי הוראת תקנה 174ב(ז) בתקנות האמורות, רישיון נהיגה זמני יוצמד לתעודת הזהות של מקבלו. גם סעיף 3 בחוק הפרשנות מלמד שרישיון הוא היתר הניתן בכתב.
8. עברו התעבורתי של המבקש אינו מקל. במהלך 9 השנים שחלפו מאז קיבל לראשונה רישיון הנהיגה, הוא צבר לחובתו 8 הרשעות קודמות.
9. ובעיקר, כידוע, נקודת המוצא היא שביצוע העונש צריך להיות מידי ואין בהגשת ערעור, כשהוא לעצמו, כדי לעכבו. כאשר מדובר בפסילה של רישיון נהיגה, שאינה כרוכה בשלילת חירות אישית אלא בהגבלת תנועה חלקית, הכף נוטה ביתר שאת לטובת האינטרסים הציבוריים הכרוכים בביצוע מידי על העונש. לכן, עונש הפסילה יעוכב רק במקרים יוצאי דופן, חריגים ביותר, המבטאים מקרי קיצון (ראו למשל: ע"פ 8550/20 **אסכאפי נ' מדינת ישראל**, 15/12/2020; ע"פ 7940/20 **מטר נ' מדינת ישראל**, 22/11/2020; ע"פ 5773/18 **אלקבץ נ' מדינת ישראל**, 6/8/2018; ע"פ 2397/10 **פרל נ' מדינת ישראל**, 19/4/2010; ע"פ 2946/06 **וייסמן נ' מדינת ישראל**, 6/4/2006).
10. ככלל, עונש של תשלום קנס שנפסק בערכאה הדיונית לא יעוכב בשל הגשת ערעור. ראשית, בניגוד לעונש מאסר בפועל, אין בתשלום קנס, על פי רוב, כדי לגרום למערער נזק בלתי הפיך במקרה שבסוף ההליך הערעור יתקבל והקנס יופחת או יבוטל. שנית, במקרה שהמערער יזכה בערעורו, הוא יוכל להיפרע בנקל מהמשיבה (ראו למשל: ע"פ 3745/17 **אלבז נ' מדינת ישראל**, 22/5/2017).

11. אין עילה לעיכוב ביצועו של עונש מותנה.

לאור האמור, הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין נדחית.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.